

Riesenschnauzer

Svenska Riesenschnauzerklubbens raskompedium

FCI nr 181

Originalstandard 2007-03-06
FCI-standard 2007-04-18, tyska
SKKs standardkommitté 2007-06-13
ändrad 2008-08-26

Raskompedium

Förord

Detta kompendium har främst tagits fram till domarkonferenser och domarutbildningar. Exteriörbeskrivare bör också ha glädje av innehållet. Vi hoppas givetvis att kompendiet ska tilltala alla riesenägare och att det ska finnas hos både uppfödare, bruksförare och "bara" vanliga riesenälskare. Förhoppningen är att kompendiet ska ge information och kunskap, och kunna förnyas och förbättras efterhand.

Vi vill säga STORT TACK till er som hjälpt till med detta arbete som inte har varit lätt men desto roligare.

Tack och mycket nöje önskar

Svenska Riesenschnauzerklubben
2009

**Kiro av Ingehäll
Dansk Champion
6 sept. 1967
Gångbar för 40 år sen,
anses idag för lätt**

Historik

Riesenschnauzern är den största varianten i schnauzerfamiljen, som dock egentligen inte kan kallas en familj. Det föreligger nämligen mycket liten släktskap mellan den största varianten och de två mindre - schnauzern och dvärgschnauzern.

Riesenschnauzern (tyska "Riese" = jätte) härstammar från Mellaneuropas medeltida gråbruna strävåriga herdehundar, som senare genom lämplig avel blev boskapshundar. De användes som vallare och pådrivare av kreatursflockar längs landsvägarna till städer och handelsplatser i Sydtykland.

När så järnvägarna tog över dessa transporter, blev boskapshunden arbetslös och höll på att dö ut. Den räddades bland annat på grund av sin strävåriga päls och vissa likheter med mellanschnauzern, som på den tiden var populär bland annat som råttfångare.

Genom målmedveten avel, bedriven i sydtyska Bayern och Württemberg lyckades man nå resultat genom inslag av andra raser. Mellanschnauzern, svart grand danois med flera har nämnts, men uppfödarna var här mycket förtegn. Rasen blev populär i Tyskland som utställnings- och vakthund i början av 1900-talet.

Från år 1908 uppträdde riesenschnauzern som självständig ras på utställningar och i de tyska stamböckerna. Under de närmaste åren mestadels under namnet "Münchenschnauzer". Rasen hade emellertid ännu inte nått sitt slutliga utseende. Den brast framför allt i enhetlighet. Uppfödarna fortsatte dock oförtrutet aveln mot en mer enhetlig typ. De inspirerades av riesenschnauzerns arbetsglädje, livliga intellekt och tåliga kropp. Den visade också alltmer lämplighet som polis- och militärhund.

I de tidiga svarta kullarna föddes det även grå hundar som ofta gallrades bort. Det var emellertid någon som behöll de grå och började avla färgen, som numera benämns peppar och salt. Efterhand framstod en storväxt, strävhaarig, robust och oöm brukshund – till utseendet i allt en förstörad avbild av mellanschnauzern.

Sedan 1913 stambokförs rasen i Tyskland. På 1920-talet fanns 60-talet avelsdjur av rasen på tyska statens hunduppfödninganstalt. År 1925 blev så riesenschnauzern i Tyskland officiellt erkänd som tjänstehund och i Schweiz år 1931. År 1938 fanns i Tyskland 700 skyddsutbildade riesenschnauzer och 129 under utbildning, men efter andra världskriget (1939 - 1945) fanns endast en spillra av rasen kvar i landet.

Så sent som 1930 importerades de första exemplaren av riesenschnauzern till Sverige. Rasen blev dock snabbt populär här i landet som en bland övriga brukshundraser och gjorde sig under beredskapsåren (1939 - 1945) ett namn bland annat som vakt- och skyddshund.

Utvecklingen bromsades naturligtvis upp under krigsåren och därefter inträdde år 1947 det svenska öronkuperingsförbudet. Flera uppfödare upphörde som en följd härav med sin uppfödning och intresset för rasen tycktes under de följande åren avsevärt minska. Detta resulterade i kraftigt sjunkande valpregistreringsantal.

Det skulle dröja till början av 1960-talet, innan riesenschnauzern lyckades återvinna - och därefter också kraftigt öka - sin popularitet. Egenskaper som stor arbetsvilja, uthållighet och hårdighet lade grunden till en utmärkt brukshund och tjänstehund. Med egenskaper som tillgänglighet, öppenhet och lagom hårdhet blev den en trevlig sällskaps- och familjehund.

Standard för riesenschnauzer

Ursprungsland/ Hemland:	Tyskland
Användningsområde:	Bruks- och sällskapshund
FCI-klassifikation:	Grupp 2, sektion 1, med arbetsprov.
Bakgrund/Ändamål:	Ursprungligen användes riesenschnauzern i södra Tyskland till att driva boskapshjordar. Omkring sekelskiftet 1900 insåg målmedvetna uppfödare att riesenschnauzern hade mycket hög arbetskapacitet och besatt ytterst värdefulla karaktärsegenskaper. Sedan 1913 stambokförs den och redan 1925 blev den erkänd som tjänstehund.
Helhetsintryck:	Riesenschnauzern skall vara strävhairig, stor och kraftig med ett respektingivande utseende, snarare kompakt än smäcker. Den skall vara en förstorad, kraftfull avbild av schnauzern.
Viktiga mått- förhållanden:	Riesenschnauzern skall vara kvadratisk byggd varvid mankhöjden ungefär skall motsvara kroppslängden. Huvudets hela längd (från nosspets till nackknöl) skall motsvara hälften av ryggens längd (från manke till svansansättning).
Uppförande/karaktär:	Typiska karaktärsdrag för riesenschnauzern är dess godmodiga och balanserade karaktär och omutliga trofasthet gentemot sin ägare. Den besitter högt utvecklade sinnesorgan: klokhet, lärtighet, styrka, snabbhet, uthållighet och motståndskraft. Den är modig och viljestark. Genom sin tålighet och sitt goda självförtroende lämpar sig riesenschnauzern bäst som sällskaps-, bruks- och tjänstehund.
Allvarliga fel	<i>Grov eller tunn, låg- eller högställd. Omvänd könsprägel (t.ex. maskulinitik).</i>
Diskvalificerande fel	<i>Missbildningar av varje slag. Otypisk. Skyggt, aggressivt, ilsket, överdrivet misstänksamt eller nervöst uppträdande.</i>

Kommentarer

Standardbeskrivningen för helhetsintryck inleds med att poängtera storlek och kraft, varför man kan förutsätta att det ansågs viktigt att den större varianten av schnauzern skulle vara betydligt kraftfullare än schnauzern. Man vill alltså inte se substansfattiga hundar med alltför tunna benstommar.

Riesenschnauzern får trots att den skall ge ett starkt, robust intryck absolut inte vara tung och klumpig eller oädel. Riesenschnauzern skall till karaktären ha en oförskräckt framåtanda. Eftersom en riesenschnauzer är en tålig hund med hög smärtgräns skall den också tåla att hanteras.

Huvudets proportion till kroppen är mycket viktig. Huvudets längd skall motsvara ryggglängden i förhållande 1:2. Det är också mycket viktigt att avståndet från nosspegeln till stopet och från stopet till nackknölen är lika.

Båda dessa hundar är av utmärkt typ

Huvud:

Skallparti	Skallpartiet skall vara kraftigt och långsträckt utan starkt framträdande nackknöl. Huvudet skall vara i proportion med hundens kroppsmassa. Pannan skall vara flat, utan rynkor och löpa parallellt med nosryggen.
Stop	Stopet verkar p.g.a. ögonbrynen tydligt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara välutvecklad med stora näsborrar och den skall alltid vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall sluta i en trubbig kil. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara svarta, strama och sluta tätt intill käkarna. Mungiporna skall vara strama.

Fel

I sin helhet för litet eller för kort huvud. Grov eller rund skalle. Pannrynkor. Kort, spetsigt eller smalt nosparti. Starkt framträdande kindmuskulatur.

Kommentarer

Som tidigare nämnts är huvudets proportion till kroppen mycket viktig. Huvudets längd skall motsvara rygg längden i förhållande 1:2. Det är också mycket viktigt att avståndet från nospegeln till stopet och från stopet till nackknölen är lika. Riesenschnauzern skall ha ett kraftigt huvud med kraftig käkmuskulatur, men huvudets "tegelstensform" får inte störas av för mycket (bulliga) kinder eller snipigt nosparti.

Skallen får inte heller vara för tung eller rundad, vilket också stör uttrycket. Skägget bör också vara i proportion till huvudet så att man inte får ett terrieruttryck. Det markerade stopet skall förstärkas av ögonbryn. Stark könsprägel premieras.

Käkar/Tänder	Under- och överkäkarna skall vara kraftiga. Det fulltaliga saxbettet skall vara kraftigt utvecklat med rent vita tänder. Tuggmuskulaturen skall vara kraftigt utvecklad, men ingen stark kindbildning får störa huvudets (med skägget) rektangulära form.
--------------	---

Fel

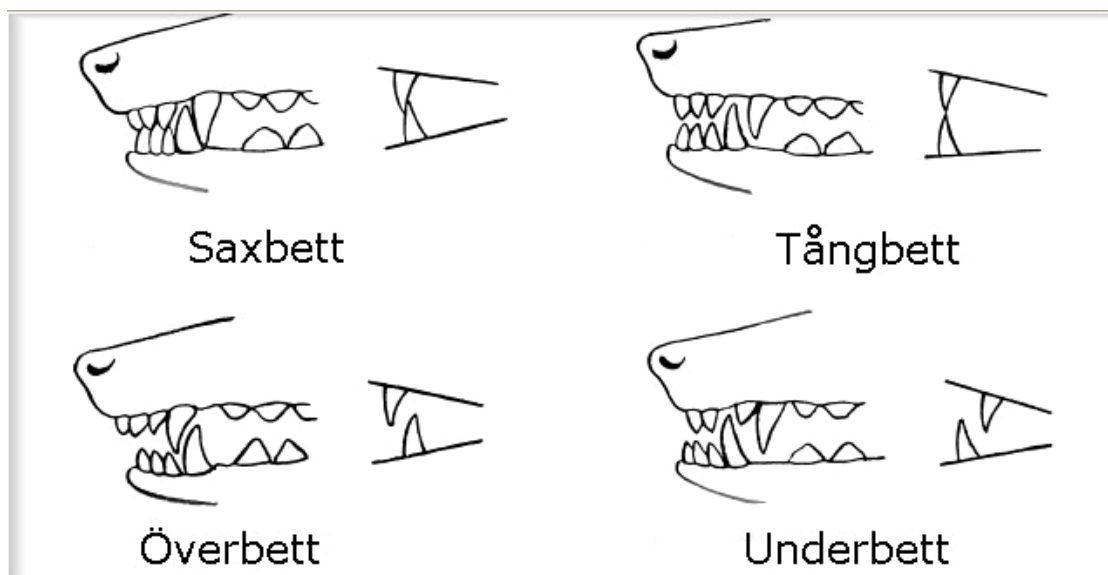
Tångbett

Diskvalificerande fel

Bettfel som över-, under- eller korsbett.

Kommentar

Bettet skall vara mycket kraftigt, ett väl slutet saxbett, med välutvecklad under- och överkäke.

Ögon Ögonen skall vara medelstora, ovala och riktade framåt. De skall vara mörka med livligt uttryck. Ögonkanterna skall ligga väl an.

Fel *Ljusa ögon, för stora eller för små ögon.*

Kommentar

Viktigt för uttrycket är att ögonen är mandelformade (ovala), inte alltför små. De får absolut inte vara runda och inte heller alltför ljusa. Mellanmörka eller ljusa ögon är något som är ganska vanligt förekommande. I Sverige tenderar domarna att inte slå ner så hårt på felaktig ögonfärg som man gör i hemlandet Tyskland. Undre ögonlocket skall ligga an mot ögat så att blinkhinnan inte syns. Man bör som i så många andra fall se på helheten och hur felet i sammanhanget är relaterat, när man värderar mindre fel och förtjänster.

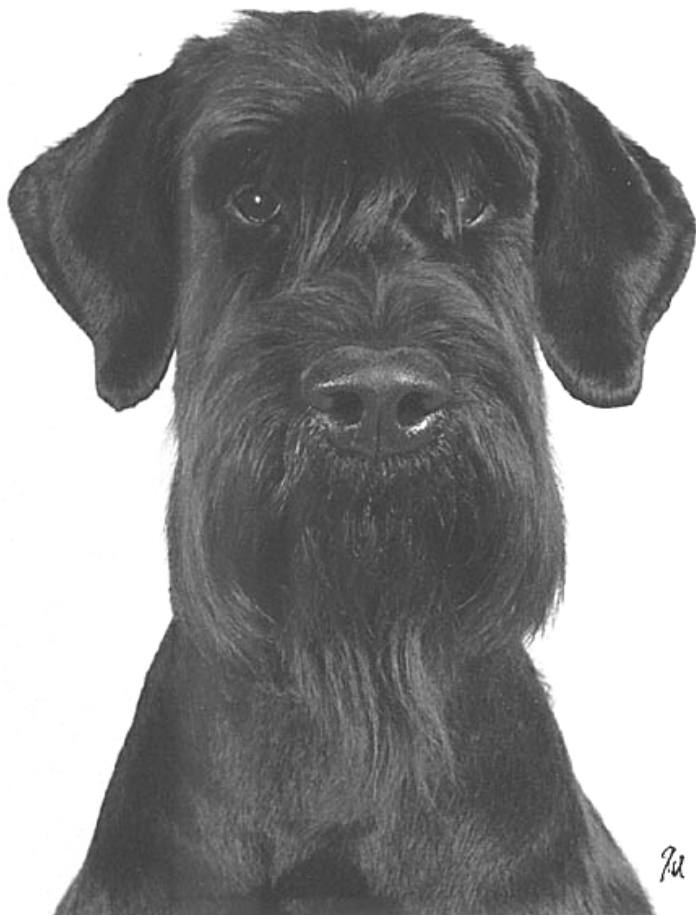
Öron Hängöronen skall vara högt ansatta och vikta. De skall vara v-formade och öronens inre kant skall ligga mot kinderna. Öronen skall vara symmetriskt burna och riktade framåt mot tinningarna. Öronvikningen skall vara parallell och inte ligga ovanför skallens plan.

Fel *Lågt ansatta eller för långa, olikt burna öron.*

Kommentar

Öronen skall vara högt ansatta och framför allt ligga tätt intill huvudet, för att inte störa huvudformen. Riesenschnauzern får inte ha alltför små och högt vikta öron, då detta lätt kan ge ett terrieruttryck, vilket inte är önskvärt. Slarviga öron är dock ett mindre problem som får ses mot övriga fel och förtjänster. Kuperade öron skall vara högt ansatta, liksidigt kuperade och burna upprättstående. Öronkupering är förbjuden i Sverige.

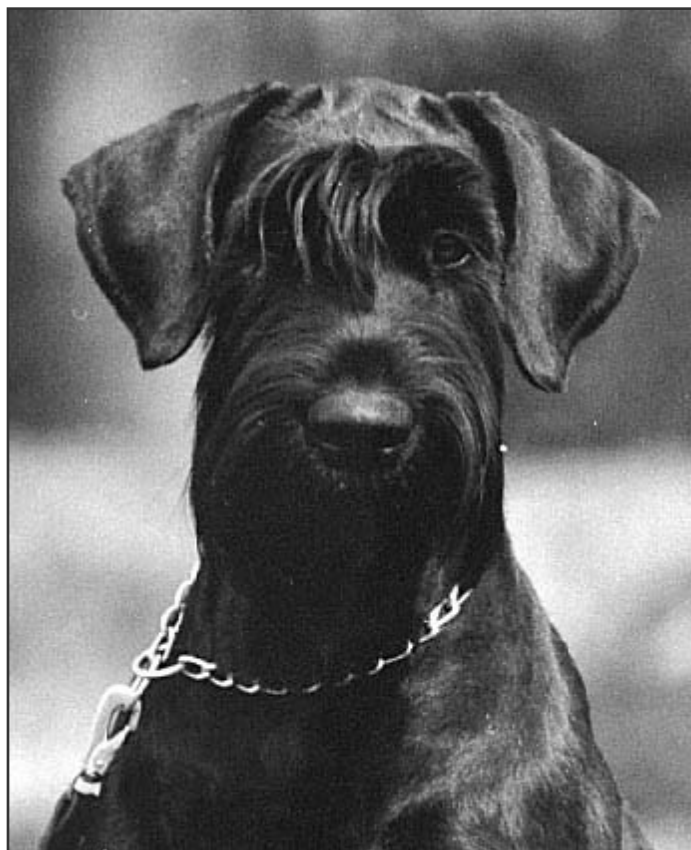
Välformade ögon och
välburna öron

Utmärkta huvuden.

**Undre bilden visar utmärkt
formade och placerade ögon**

Hals:

Den starka och muskulösa nacken skall vara flott välvd och halsen skall harmoniskt och jämnt övergå i manken. Halsen skall vara kraftigt ansatt, smäcker, ädelt böjd och vara i proportion till hundens kroppsmassa. Halshuden skall vara stram och utan rynkor.

Fel

Hakpåse. Löst halsskinn. Smal halsrygg.

Kommentarer

Riesenschnauzerns korrekta helhet och balans beror mycket på om halsen är korrekt ansatt samt att halsen är stark och stram med godlängd i proportion till hundens massa. Är den för grov och kort bli helheten klumpig. Är den å andra sidan för tunn och för välvd blir helheten gärna substanslös (svanhals)

Hundarna har bra proportioner och korrekta överlinjer

Hund av utmärkt typ
Observera det välvinklade framstället och välutvecklade förbröstat

Kropp:

Rygglinje	Rygglinjen skall från manken slutta något bakåt.
Manke	Manken skall utgöra överlinjens högsta punkt.
Rygg	Ryggen skall vara kraftig, kort och stram.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, kraftigt och djupt. Avståndet från sista revbenet till höften skall vara kort, varvid hunden verkar kompakt.
Kors	Korset skall vara lätt rundat och omärkligt övergå i svansansättningen.
Bröstkorg	Bröstkorgen ska vara måttligt bred, vara oval i genomskärning och nå till armbågarna. Förbröstatet skall vara markant utvecklat genom bröstbensknappen.
Underlinje	Flankerna skall inte vara överdrivet uppdragna utan bilda en vackert böjd linje.
Svans	Svansen skall vara naturlig (okuperad). En svans som är formad som en sabel eller skära eftersträvas.

Fel

Karprygg. Sluttande kors. För lång, uppdragen eller svag rygg. Svans som direkt från sin ansättning bärs in över ryggen.

Kommentarer

Riesenschнауzeren är en kvadratisk hund, d.v.s. kroppslängden motsvarar höjden. Man kan idag se en del långsträckta hundar med eftergivande rygg.

En korrekt riesen skall ha en kompakt, stark och substansfull kropp. Rygg och länd skall vara kort och avslutas med ett lätt avrundat kors till svansroten. Den ovala bröstkorgen skall nå ända ner till armbågarna.

Ett fel som förekommer är en alltför grund bröstkorg som inte når ner till armbågen och dåligt markerat förbröst.

Andra fel som kan förekomma är alltför klumpiga hundar med för dåligt uppdragen buklinje eller alltför tunna och lätta hundar, vilka inte bör premieras.

Observera att den korrekta rygglinjen är lätt sluttande. Det är mycket vanligt med plana överlinjer.

Från och med 1/1-89 är svanskupering förbjuden i Sverige. Detta förbud har senare spridits i stora delar av Europa. Svansen skall balansera med hundens helhet och vara högt ansatt. Svansen bör klippas eller trimmas som den övriga hunden för att i största möjliga mån harmoniera, alltså ingen fana.

Denna bild avser att visa en bra svans.

Extremiteter:

Framställ:

Framstället skall sett framifrån vara kraftigt, rakt och inte trångt ställt. Underarmarna skall sedda från sidan vara raka.

- Skulderblad Skulderbladen skall ligga fast an mot bröstkorpen. Skuldrorna skall vara väl musklade på bägge sidor om skulderbladen och nå över bröstkotornas taggutsnitt. De skall vara så snedställda som möjligt och väl tillbakalagda. Vinkeln mot horisontallinjen skall vara ca 50 grader.
- Överarm Överarmarna skall ligga väl an mot kroppen. De skall vara kraftiga och muskulösa. De skall vara vinklade ca 95-105 grader mot skulderbladen.
- Armbåge Armbågarna skall ligga väl an och varken vara utåt- eller inåtvridna.
- Underarm Underarmarna skall från alla sidor sedda vara fullkomligt raka, kraftigt utvecklade och väl musklade.
- Handlov Handlovarna skall vara kraftiga, stadiga och bara lätt avvika från underarmslinjerna.
- Mellanhand Mellanhänderna skall sedda framifrån vara lodräta. Sedda från sidan skall de vara något snedställda. De skall vara kraftiga och något fjädrande.
- Framtassar Framtassarna skall vara korta och runda med välvda och tätt intill varandra liggande tår (kattfötter). Klorna skall vara korta och mörka. Trampdynorna skall vara hårda.

Bakställ:

Bakbenen skall sedda från sidan vara snedställda. Sedda bakifrån skall de vara parallella och inte trångt ställda.

- Lår Låren skall vara måttligt långa. De skall vara breda med kraftig muskulatur.
- Knäled Knäna skall varken vara inåt - eller utåtvridna.
- Underben Underbenen skall vara långa, kraftiga, seniga och övergå i kraftfulla hasor.
- Has Hasorna skall vara utpräglat vinklade, kraftiga och stabila samt varken vara inåt- eller utåtriktade.
- Mellanfot Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.
- Baktassar Baktassarna skall ha korta, välvda och tätt intill varandra liggande tår. Klorna skall vara korta och svarta.

Fel

Långa tassar

Allvarliga fel

Utåtvridna armbågar. Rakt eller hjulbent bakställ. Inåtvridna hasor.

Övre hunden har vissa detaljfel men dessa två bilder visar prov på benvinklarnas spännvidd och vinkelförhållanden.

Nedre hunden har bra substans och framställ men lång länd

Kommentarer

Riesenschauzern skall vara välvinklad med en väl tillbakalagd skuldra. Dock inte övervinklad bak. Både frambenen och bakbenen skall vara kraftfulla och raka. Noteras bör att riesenschauzern skall ha breda välmuskade lår. Bilderna visar prov på benvinklarnas spännvidd - inte mer men inte heller mindre.

Den höga, hårt slutna kattassen med kraftiga trampdynor skall ge ett starkt och solitt intryck. En eftergivande mellanhand eller vridna tassar bör man observera och inte premiera högt.

Tillsynes kraftiga, raka ben och tassar är ibland inte så raka och kraftiga. Man bör därför alltid känna på benstommen ordentlig eftersom mycket kan döljas av behår och trimning.

Rörelser:

Rörelserna skall vara elastiska, eleganta, kvicka i vändningarna, fria och marktäckande. Frambenen skall ta för sig framåt så mycket som möjligt. Bakbenen skall ge det erforderliga påskjutet och vara mycket marktäckande och fjädrande. Ena sidans framben och andra sidans bakben skall föras framåt samtidigt. Rygg, ledband och leder skall vara fasta.

Fel**Passgång****Kommentarer**

Riesenschauzern skall ha fria, harmoniska och effektiva rörelser i linje med helhetsintrycket av en aktiv, robust brukshund. Riesen skall ha marktäckande rörelser med fast stram rygg. Rörelserna skall vara jämna och täcka mycket mark, både fram och bak. I trav skall ryggen förbli stilla och jämn, utan att rulla, gunga, sjunka eller skjutas upp. I rörelse skall benen föras parallellt, inte paddlande eller slängande. I ökad takt centreras tassarna. Täta, trånga eller korsande rörelser bör uppmärksammas och inte premieras högt. En kort koadratisk hund skall och kan inte röra sig som en schäfer. Ge alltid ordentligt utrymme för bedömning av ett uthålligt rörelseschema i trav.

Så här vågig päls kan endast accepteras om den är mycket hård

Hud: Huden skall ligga stram på hela kroppen.

Päls:
Pälsstruktur Pälsen skall vara spänstigt hård och tät. Den skall bestå av tät underull och hårt täckhår som skall vara åtliggande över hela kroppen och inte vara för kort. Täckhåret skall vara strävt och tillräckligt långt för att dess struktur skall kunna bedömas. Det skall varken vara borstigt eller vågigt. Pälsen på benen tenderar att inte vara riktigt så hård. På pannan och öronen skall pälsen vara kort. Som typiska kännetecken skall det på nospartiet finnas skägg som inte får vara för mjukt, samt buskiga ögonbryn som skall skugga ögonen lätt.

Fel *För kort, för lång, mjuk, vågig, lurvig eller silkesaktig päls.
Brun underull.*

Diskvalificerande fel *Enskilda grava fel som konstruktions- och pälsfel.*

Kommentarer	<i>Pälsen skall vara uppbyggd av täckhår och underull. För att kunna bedöma pälsens strävhet får den naturligtvis inte vara nyklippt eller nytrimmad. För att vara bedömningsbar skall pälsen vara minst 2 cm. Täckhåret ska vara tätt, får inte vara glest och urplockat. Den svarta riesenschnauzern klipps eller trimmas. Klippning förorsakar inte dålig färg eller försämrad kvalitet. Valet av pälsbehandling bör inte påverka bedömningen. De P/S färgade skall dock alltid trimmas, för att behålla färg och struktur. På P/S bör underullen vara grå.</i>
--------------------	--

Färg Rent svart med svart underull

Peppar och Salt

För denna färg gäller som mål en mellanton med lika fördelad, väl pigmenterad pepparfärgad och grå underull. De tillåtna färgnyanserna är från mörkt järngrå till silvergrå. Alla färgvarianterna måste uppvisa en mörk mask som harmoniskt skall anpassa sig till varje färgslag och understryka uttrycket. Tydligt ljusa tecken på huvudet, bröstet och benen är inte önskvärda.

Fel *Vit eller fläckig päls eller andra färgblandningar.
Hos peppar och salt: Ålstreck eller svart sadel.*

Diskvalificerande fel *Enskilda grava färgfel.*

Kommentarer	<i>Stickelhår som kan förekomma på den svarta schnauzern är inte önskvärda. Unghundar kan dock ha lite vita stickelhår som växer bort vid vuxen ålder. På äldre hundar grånar gärna den svarta pälsen. Masken på peppar & salt skall vara mörkare än färgen på kroppen men skall fortfarande harmoniera med övrig färg och päls. Brunt eller gult inslag i pälsen är inte önskvärt. Den melerade peppar & saltfärgen erhålls genom att de flesta enskilda hårstråna är s.k. bandade, d.v.s. varje hårstrå är svart/vitt/svart. Om hunden blir mörkt eller ljust grå beror på hur omfattande de svarta delarna är på hårstrået. Observera att det bara är ovanstående två färgvarianter som är godkända på riesenschnauzer.</i>
--------------------	--

Utmärkt svart färg

Jämnt fördelad peppar och salt färg

Fel Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- I sin helhet för litet eller för kort huvud
- Grov eller rund skalle
- Pannrynkor
- Kort, spetsigt eller smalt nosparti
- Tångbett
- Starkt framträdande kindmuskulatur
- Ljusa ögon; för stora eller för små ögon
- Lågt ansatta eller för långa, olikfärgade öron
- Hakpåse
- Löst halsskinn, smal halsrygg
- För lång, uppdragen eller svag rygg
- Karprygg
- Sluttande kors
- Svans som direkt från sin ansättning bärs in över ryggen
- Långa tassar
- Passgång
- För kort, för lång, mjuk, vågig, lurvig, silkesaktig, vit eller fläckig päls eller andra färgblandningar
- Brun underull
- Hos peppar och salt: ålstreck eller svart sadel
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med upp till 2 cm

Allvarliga fel

- Grov eller tunn, låg- eller högställd
- Omvänd könsprägel (t ex maskulin tik)
- Utåtvridna armbågar
- Rakt eller hjulbent bakställ
- Inåtvridna hasor
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 2 cm men mindre än 4 cm

Diskvalificerande fel

- Missbildningar av varje slag
- Otypisk
- Bettfel som över-, under- eller korsbett
- Enskilda grava fel som konstruktions-, päls- och färgfel
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 4 cm
- Skyggt, aggressivt, ilsket, överdrivet misstänksamt, nervöst uppträdande

Nota bene Hund får inte prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar Hos hanhundarna måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Sammanfattning	<i>Varje avvikelse från standarden är fel men skall bedömas i förhållande till hundens övriga förtjänster, helhetsintryck och konstitution. Avvikelser otypiska för rasen och abnormiteter är diskvalificerande.</i>
-----------------------	--

Riesen för aktivitet

och riesen av CK-kvalitet

